

Kinh nghiệm ân điển của Đức Chúa Trời trong gia tế của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Êph. 1:10; 3:9; 1 Ti. 1:4; Ga. 6:18; 1 Cô. 15:10; 2 Phi. 3:18a

I. Gia tế đời đời của Đức Chúa Trời là đặt được một nhóm người để Đức Chúa Trời Tam Nhất có thể ban phát chính Ngài vào trong họ để làm sự sống và mọi sự của họ, hầu họ có thể được kết hiệp với Ngài như một, được đổ đầy Ngài và được Ngài chiếm hữu, và là một thực thể hữu cơ với Ngài trên đất để làm Thân thể Đấng Christ, tức Hội thánh, vì sự biểu lộ tập thể của Ngài—Êph. 1:3-23:

- A. Gia tế đời đời của Đức Chúa Trời là đường hướng trung tâm của toàn bộ Kinh văn—c. 10; 3:9.
- B. Sự giải thích Kinh văn nên hoàn toàn được chi phối dưới sự soi sáng của đường hướng trung tâm này—Lu. 24:27, 32, 44.
- C. Điều duy nhất nên được tập trung, nhấn mạnh và cung ứng là gia tế Tân Ước của Đức Chúa Trời—1 Ti. 1:4.
- D. Đời sống Cơ Đốc là đời sống vì gia tế của Đức Chúa Trời—2 Cô. 5:14-15.

II. “Nguyện ân điển của Chúa Jesus Christ chúng ta ở với linh anh em”—Ga. 6:18:

- A. Tiêu điểm của gia tế Đức Chúa Trời là ngày nay Christ là ân điển của Đức Chúa Trời trong linh chúng ta—c. 18:
  - 1. Linh được tái sinh của chúng ta được Linh nội cư là trọng tâm trong phúc hạnh đã hứa của Đức Chúa Trời—Gi. 3:6; La. 8:10; 15:29; Êph. 1:3.
  - 2. Chúng ta cần ân điển của Chúa, tức là sự cung ứng dồi dào của Linh bao-hàm-tất-cả, ở với linh chúng ta—Phil. 1:19; 2 Ti. 4:22.
- B. Ân điển của Jesus Christ là sự cung ứng dồi dào Đức Chúa Trời Tam Nhất (Đấng được hiện thân trong Con và được thực tại hóa là Linh ban-sự-sống) được chúng ta vui hưởng qua việc vận dụng nhân linh—Gi. 1:14; 1 Cô. 15:45b; 2 Ti. 4:22; Plm. 25:
  - 1. Ân điển là Đức Chúa Trời Cha được hiện thân trong Con, Đấng được thực tại hóa là Linh; cuối cùng, Linh là ân điển—Hê. 10:29.
  - 2. Ân điển này, tức sự tổng kết chung cuộc của Đức Chúa Trời Tam Nhất, hiện đang cư ngụ trong linh chúng ta—Phil. 4:23.
  - 3. Linh chúng ta là nơi duy nhất mà chúng ta có thể kinh nghiệm ân điển—2 Ti. 4:22.
  - 4. Để nhận lãnh và vui hưởng ân điển, chúng ta cần xoay vào linh và ở lại đó, công nhận Chúa là Đầu và Vua, tôn trọng vị trí của Ngài, tôn trọng uy quyền của Ngài, và thấy rằng Ngài ân điển đang ở trong linh chúng ta—Ga. 6:18; Hê. 4:16.
- C. Là con dân Đức Chúa Trời, chúng ta nên là những người nhận lãnh và vui hưởng ân điển của Chúa chúng ta trong linh chúng ta—2 Cô. 13:14; Plm. 25:
  - 1. Việc nhận lãnh Christ là Linh ân điển là vấn đề liên tục, suốt đời—Gi. 1:16; Khải. 22:21.
  - 2. Hằng ngày, một sự truyền phát thần thượng lạ lùng sẽ diễn ra khi Đức Chúa Trời cung ứng Linh ân điển cách dồi dào, còn chúng ta nhận lãnh Linh ân điển cách liên tục—Ga. 3:2-5; Gi. 3:34.
  - 3. Cách mở chính mình ra cho sự truyền phát thuộc trời này để nhận sự cung ứng của Linh ân điển ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả là vận dụng linh cầu nguyện và kêu đến Chúa—1 Tê. 5:16-18; La. 10:12-13.

4. Khi nhận lãnh và vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết là ân điển, chúng ta sẽ dần trở nên một với Ngài cách hữu cơ; Ngài sẽ trở nên thành phần cấu tạo của chúng ta, và chúng ta sẽ trở nên sự biểu lộ của Ngài—2 Cô. 1:12; 12:9.

III. “Bởi ân điển của Đức Chúa Trời mà tôi được như hiện nay; và ân điển Ngài đã dành cho tôi không trở nên vô ích đâu, ...tuy nhiên, không phải tôi bèn là ân điển Đức Chúa Trời ở với tôi”—1 Cô. 15:10:

- A. Ân điển, được nhắc đến ba lần trong 1 Cô-rin-tô 15:10, là Đấng Christ phục sinh trở nên Linh ban-sự-sống (c. 45) để đem Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình trong sự phục sinh vào trong chúng ta, để là sự sống và nguồn cung ứng sự sống của chúng ta hầu chúng ta có thể sống trong sự phục sinh:
  1. Ân điển là Đức Chúa Trời Tam Nhất trở nên sự sống và mọi sự cho chúng ta—Gi. 1:17; Ga. 2:21.
  2. Chính bởi ân điển này mà Sau-lơ người Tạt-so, tội khôi (1 Ti. 1:15-16), đã trở thành một sứ đồ hàng đầu, lao tác nhiều hơn tất cả các sứ đồ.
  3. Chúc vạ và nếp sống của Phao-lô bởi ân điển này là bằng chứng không thể chối cãi về sự phục sinh của Đấng Christ—2 Cô. 1:12; 12:9.
- B. *Không phải tôi bèn là ân điển Đức Chúa Trời* trong 1 Cô-rin-tô 15:10 tương đương với *không còn là tôi...nữa nhưng Christ* trong Ga-la-ti 2:20; điều này cho thấy chính Christ là ân điển của Đức Chúa Trời—chính Đức Chúa Trời đang hành động qua vị sứ đồ:
  1. Ân điển mà đã thôi thúc sứ đồ Phao-lô và vận hành trong ông không phải là vấn đề hay điều gì đó mà là một thân vị sống, Đấng Christ phục sinh, hiện thân của Đức Chúa Trời Cha, Đấng đã trở nên Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả, Đấng nội cư trong vị sứ đồ như là mọi sự của ông.
  2. Điều này tương ứng với lời tuyên bố của Phao-lô trong Phi-líp 4:13: “Tôi có thể làm mọi sự trong Ngài, Đấng thêm sức cho tôi”:
    - a. Trong Phi-líp 4:13, Ngài chỉ về Đấng Christ phục sinh đã trở nên Linh ban-sự-sống.
    - b. Trong một Đấng Christ như vậy, Phao-lô được thêm sức để làm mọi sự; đây là ân điển của Đức Chúa Trời.

IV. “Hãy lớn lên trong ân điển...[của] Chúa và Đấng cứu rỗi của chúng ta, là Jesus Christ”—2 Phi. 3:18a:

- A. Ân điển là Đức Chúa Trời Tam Nhất là sự sống và sự cung ứng sự sống cho chúng ta và trong chúng ta; lớn lên trong ân điển là lớn lên trong nguồn cung ứng sự sống bẻ trong này—1 Phi. 5:10.
- B. Ân điển là Đức Chúa Trời đã trải qua tiến trình nhục hóa, sự chết, phục sinh, và thăng thiên; tất cả những yếu tố này của ân điển ở bên trong chúng ta để là một với chúng ta—Phil. 4:23:
  1. Ân điển là chính Đức Chúa Trời là sự sống để là một với chúng ta, cứu chúng ta, lập nhà Ngài trong chúng ta, và được thành hình trong chúng ta; lớn lên trong ân điển là lớn lên trong sự gia tăng Đức Chúa Trời—Côl. 2:19.
  2. Ân điển là sự đoái thăm của Đức Chúa Trời đối với chúng ta để ở trong chúng ta và làm cho chính Ngài nên một với chúng ta; chúng ta cần lớn lên trong ân điển ấy vì vinh hiển của Ngài từ nay cho đến ngày của cõi đời đời—Khải. 22:21.